

Bijdragen genomineerden NVVK-prijzen:

1. Herrie Veringa, winnaar NVVK-publieksprijs 2011

Nu ik na het winnen van de NVVK-publieksprijs 2011 weer met beide benen op de grond sta, is het tijd om mijn beleving van de periode van de nominatie tot en met de dag van de prijsuitreiking op papier te zetten.

Toen ik eind december een telefoontje kreeg van Arbode met de vraag of ik bereid zou zijn met mijn scriptie mee te dingen naar de NVVK-prijs dacht ik "Tuurlijk, leuk, doen we". Ik was blij dat ze mijn scriptie wilden inzenden, maar ik had zelf niet het idee dat ik daadwerkelijk de eindstrijd zou halen. Dat heeft dus anders uitgepakt, want terug van wintersport zat de bevestiging in de bus: bij de laatste vijf en dus spreker!

Het werd nu serieus. Na wat heen en weer mailen over details drong langzaam door dat dit een unieke kans was: de nominatie met de mogelijkheid voor een publiek van vakspecialisten een toelichting te geven op je scriptie is geweldig. Dat moet je goed aanpakken.

Daarna eerst de scriptie er weer eens bijgezocht, de originele presentatie bekeken en het oordeel van de docenten bestudeerd. Ik heb besloten mijn originele presentatie te houden: daarmee heb ik tenslotte het mvk-diploma behaald. Hoewel ik ervaren ben in het toespreken van groepen is dit toch anders, 500 vakmensen is toch anders dan een groep VCA-deelnemers of een toolbox-meeting op de bouwplaats.

Ik weet dat ik sneller ga spreken als ik zenuwachtig ben, dan ga ik over op onvervalst Drents. Daarom heb ik een logopedist opgezocht. Als ik ga presenteren, dan zal het goed gebeuren. In de weken daarna ben ik erg bezig geweest met het bedenken van mijn presentatie: zelfs onder het hardlopen liep ik teksten te bedenken! Het houdt je wel bezig, zo'n nominatie!

Naarmate 17 maart nadert, krijgt alles vorm. De presentatie wordt definitief, het verhaal krijgt vorm en niet onbelangrijk: ik wordt steeds beter verstaanbaar.

Op 16 maart spreek ik met Willy Mol nog even de laatste zaken door: of ik al zenuwachtig ben? Nou nee, nog niet echt, maar ben er van overtuigd dat dat nog wel komt...

17 maart, D-day. Ik bedacht 's nachts dat er een extra sheet tussen moet, dus maar weer wat wijzigen, nog even naar kantoor en dan naar Arnhem. Aangekomen in Papendal kennis gemaakt met de overige deelnemers en met Willy Mol. Na de lunch is het tijd om de zaal te verkennen samen met de overige deelnemers.

Het is allemaal wel indrukwekkend, groot podium, groot scherm en veel, heel veel stoelen. De zenuwen beginnen te komen en ik wordt onrustig. Ik ben als eerste aan de beurt, dat is prettig. De zaal loopt vol, de spanning neemt toe, het voelt nu wel érg serieus. Dat zal bij mijn collega-sprekers niet anders zijn.

Na de aankondiging door juryvoorzitter Elias Nieuwenhuis loop ik het podium op, neem een slok water en begin met de presentatie van "Pas op en doe voorzichtig!" In mijn hoofd al 1000 keer geoefend, in de voorbereiding twee keer gepresenteerd en wat doe ik? Ik zeg totaal iets anders dan ik van plan was. De zaal reageert goed en de spanning verdwijnt. Vanaf dat moment is het gewoon leuk, ik ben ontspannen en vertel mijn verhaal, meer dan ik geoefend heb en het gaat eigenlijk vanzelf. De vragen uit de zaal zijn duidelijk en goed te beantwoorden.

Na de laatste vraag loop ik het podium af: het zit er op, ik heb mijn verhaal verteld en heb er een goed gevoel bij. Wel of geen prijs is niet aan de orde, dat dit goed ging is genoeg. De overige genomineerden doen het ook allemaal goed, leuke presentaties en goede onderwerpen. Nu de stemming afwachten.

Het is leuk in de pauze reacties te ontvangen op je presentatie. De reacties zijn verschillend maar allemaal erg leuk. Na de pauze de uitreiking van de NVVK-prijzen 2011. De mvk-prijs is voor Shakier Kishun. Ik heb dus geen prijs van de vakjury, jammer. Maar ik heb het verhaal van Shakier gehoord en zijn scriptie ingezien: een terechte keuze voor een topscriptie!

Dan tenslotte de bekendmaking van de winnaar van de NVVK-publieksprijs, een prijs waar ik stiekem toch wel op hoop. Hoewel de nominatie en het mogen houden van de presentatie voor mij het belangrijkste waren, zou de publieksprijs de kroon op mijn werk zijn. Ik vind het heerlijk kennis over te dragen en ik hoop dat dat, mét natuurlijk de kennis, is overgekomen.

Na de toelichting laat stemcommissievoorzitter Matthijs Otto twee stapels stemkaarten zien: ze zijn even groot, dus ik verwacht een close call. Hij draait dan de stapels om en toont dat één spreker overweldigend heeft gewonnen, want de andere stapel bevat de stemmen voor de andere vier sprekers tezamen. Als dan mijn naam genoemd wordt, spring ik omhoog uit mijn stoel: ongelooflijk, ik heb de NVVK-publieksprijs 2011 gewonnen, helemaal geweldig! Lachend loop ik het podium op en neem ik de prijs in ontvangst. Lang geleden dat ik zo blij ben geweest! Direct maar even getwitterd, het is tenslotte 2011 en onderweg naar de uitgang komen er al reacties binnen, echt leuk.

Al met al heb ik het gehele traject van nominatie tot prijsuitreiking als geweldig ervaren, de voorbereiding, de spanning, de presentatie, Papendal was wat dat betreft de goede keuze voor de uitreiking. Veiligheid als topsport, leuk onderwerp voor een scriptie ?

Herrie Veringa

2. Henk Deuling, winnaar NVVK-prijs 2011 (hvk)

Kort berichtje van Henk Deuling direct na de prijsuitreiking:

Ik wil je nogmaals bedanken voor de support en begeleiding van de afgelopen weken! Het was één groot feest, waar ik met heel veel plezier op terugkijk. Uiteraard was ik behoorlijk gespannen maar ik vond dat de presentatie erg goed ging. Normaal gesproken ben ik niet zo'n enorme prater en dan voor zo'n groot publiek... Na de presentatie, tijdens theepauze en borrel heb ik veel positieve reacties gekregen. Kortom: Eén groot feest ! Bedankt!

Langere beschouwing van Henk Deuling over de dag van de prijsuitreiking:

Uiteindelijk is het zo ver, ik loop het trapje op naar het podium. Ik leg de papieren back-up van mijn presentatie klaar en schenk een glaasje water in, dan pas kijk ik de zaal in en zie 500 mensen die pas sinds december vakgenoot van me zijn. Ze kijken en luisteren naar mij en ik hoest zenuwachtig, zó de microfoon in: iedereen in de zaal schrikt. Ik weet dat ik een goed verhaal heb en toch voel ik me onzeker... Zou het goed genoeg zijn? Ik heb de presentatie al ettelijke malen gehouden, hij zit inmiddels in mijn verlengde ruggenmerg. Ik steek van wal en de eerste

zinnen gaan goed. Heel even denk ik eraan dat ik zo vaak uh uh zeg. Niet aan denken, gewoon doorgaan. Sheet 2 gaat goed, wat vertellen over het ECN en dan naar de kern van het verhaal: het beheersen van process safety met behulp van prestatie-indicatoren.

Twee en een half jaar geleden begon ik met de hvk-opleiding bij PHOV. Dit sloot goed bij mijn werkzaamheden bij ECN. Gaandeweg kwam ik erachter dat de technische kant van het vak mij het meest ligt. Process safety boeide mij, dus het onderwerp voor de scriptie werd gevonden in de prestatie-indicatoren die de process safety meetbaar moeten maken. Omdat ik mijn afstudeeronderwerp al vroeg wist, kon ik vroeg starten met inlezen en nadenken. Uiteindelijk heb ik tien maanden aan het instrument en de scriptie gewerkt. Geregeld had ik overleg met mede-veiligheidskundigen bij ECN en mijn scriptiemaatjes van de opleiding.

Hoewel de verdediging van de scriptie in november niet erg goed ging, kreeg ik te horen dat de examencommissie enthousiast was over de scriptie en dat ik voorgedragen was voor de NVVK-prijs 2011. Er werd fijntjes aan toegevoegd dat áls ik genomineerd werd ik een presentatie op het NVVK-congres zou moeten houden. Dan denk je: ja, dat zal wel... Vier maanden later liep ik dus dat trapje op van het podium van de enorme Athene-zaal van Congrescentrum Papendal.

Misschien juist door de aanwezigheid van al die mensen ging de presentatie, voor mijn doen, erg goed. Aan het eind een daverend applaus, dat gaf wel een kick! Er waren nog vragen uit de zaal en omdat ik de stof goed beheerste kon ik snel de juiste antwoorden vinden. Nog een applaus en het trapje weer af. Maanden van voorbereiding en dan in 17 minuten je verhaal neerzetten. Na de vijf presentaties van genomineerden voor de publieksprijs was het theepauze. Ik kreeg veel positieve reacties. Daarna de prijsuitreiking en het verlossende woord: ik had de NVVK-prijs 2011 (hvk) gewonnen!! Een grandioze beloning voor zoveel maanden noeste arbeid.

Het winnen van de NVVK-prijs maakte het congres voor mij tot één groot feest, maar ook voor de 'gewone' congresganger was het een geslaagde bijeenkomst. Door de goede organisatie kon iedereen zich volledig op de inhoud van het congres richten. De congresopening was een goed voorteken van wat er komen ging: twee meiden die een geheel eigen versie van Abba's *Thank you for the music* zongen. Tijdens het congres werd elke presentatie op onnavolgbare wijze samengevat en van commentaar voorzien door twee Belgische poppen die gelijkenis vertoonden met de Muppets Waldorf en Statler. Absoluut hilarisch! Tijdens de parallelsessies heb ik informatie en inspiratie opgedaan waarmee ik op het werk verder aan de slag kan. Uiteindelijk is dat het doel van zo'n congres en daarin is de NVVK geslaagd. Ik kijk nu al uit naar het volgende congres van de NVVK!